

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 240 Lei	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei		
Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei		
Un număr . . . . . 5 Lei		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei		

Credința care mută munții.

S'au împlinit abia câteva luni dela centenarul nașterii pictorului bănățan Nicolae Popescu. Mărturia scrisă a unui contemporan ne spune că s'a născut în Zorlențul-mare. Că studiind pictura a împodobit multe lăcașuri dumnezești, iar pentru arta lui toți l-au apreciat și l-au iubit. „Mai întreg anul 1868 pictorul academic Nic. Popescu, împreună cu pictorul acad. Vladureanu din o comună de lângă Brașov, au prânzit la masa Episcopului Popasu“. Lucrând în Caransebeș, fericitul episcop s'a simțit dator să le ofere ospitalitatea sa. Desigur așa s'a edificat mai deplin asupra talentului și asupra cunoștințelor pictorului Nicolae Popescu, pe care l-a investit, pe lângă desăvârșirea lui în iconografie și arta bisericească veche, și cu o calitate oarecum oficială pentru pictarea bisericilor din eparhie. Din răgazul ce i-a dat masa episcopului sau din schițarea în memorie a chipului acestui blând ierarh, ni-a lăsat în creion un portret neterminat. Cu opt ani mai târziu, culegând experiența practicei mai îndelungi, a zugrăvit pe pânză „punerea în mormânt a Domnului“. Tabloul a stat în capela veche episcopescă, iar acum se păstrează în muzeul eparhial. Poartă numele pictorului și anul executării.

A pictat dar și biserici Nicolae Popescu. Nu multe, căci arta lui profundă nu-l răbda să le execute la repezeală. Trei, patru și cinci ani a lucrat la câte o biserică! Ș'apoi, au mai fost lipsurile, sărăcia care nu îngăduia cum nu 'ngăduie nici azi ca oamenii să-și facă și să-și împodobească după dorința lor sfintele biserici de pe sate. Dar ce n'au făcut oamenii, a realizat însuflețirea artistului, a omului inspirat! Căci iată ceva inedit, ce înfățișează pe Nicolae Popescu nu numai ca artist cu o gingașă sensibilitate, cu suflet darnic până la abnegare și jertă, ci și ca un

vizionar, un suflet mistuit de pasiunea unui ideal superior: națiunea sa și binele acestei națiuni.

„În biserica din S. cu ocaziunea spălării — povestește părintele Gheorghe Ș. — urcând schela inaeștrilor am constatat că pe cărțile deschise a doi evangheliști se cuprinde următoarea inscripție, ce în parte se poate considera ca o profecie făcută în anul 1870 de către pictorul Nicolae Popescu care a pictat această biserică dela 1869 până la 1872:

1. *Cu foc m'am nutrit și cu sudoare cruntă m'am adăpat pentru națiunea mea.*

Viitorul românilor va fi mare, însă trebuie luptă și iară luptă.

Dumnezeu cu noi. N. Popescu

2. *Doamne caută din ceri spre servul tău Nicolae Popescu, ajută-i lui și Națiunii române și scapă de tirani!*

1870.

Cât de adânc cutremură aceste câteva cuvinte pe cari Nicolae Popescu le-a picurat din sufletul său inspirat pe bolta acelei sfinte biserici! Cum se înalță el vederii noastre, și cum se ridică în perspectiva timpului! „Cu foc m'am nutrit și cu sudoare cruntă m'am adăpat pentru națiunea mea...“ Cuvinte de inspirat, de artist superior, pe care majestatea unei biserici îl transfigurează; răpindu-l în arta lui, îi drămuște sufletul și i-l înalță sus, tot mai sus, în sferile purității depline. Asta-i arta lui Nicolae Popescu. El n'a făcut din ea sport, nici meserie, citronând asupra vremelniciei se leagă cu eternitatea.

Cuvintele lui, profecie? Da, cu adevărat. O rugăciune caldă, pasionantă și o profecie împlinită.

Pentru sufletul ce el a picurat în arta lui, pentru credința ce a pus la temelie lucrului său inspirat, Dumnezeu l-a răsplătit cu adevărat! Arta lui din biserici, e cap-de-operă sfântă, iar idealul pentru care s'a rugat, împlinitu-s'a întocmai. Credința lui a mutat munții...

Nou metode de lucru.

A fost deajuns să se mărească granițele Țării pentru ca și conducătorii să îmbrățișeze cu aceeași dragoste și cu același interes și celelalte confesiuni și secte, cu care ortodoxismul este vecinic în luptă.

Oricare dintre conducători lasă ca biserica singură să se lupte cu cei ce o atacă, iar când se face aceasta fiecare nu întârzie să spună: „Preoțimea să nu întârâte lucrurile. Toleranța poporului românesc a isvorât din ortodoxismul nostru, să nu se împrumute fanatismul altora“.

Așa este starea faptică.

O nouă metodă de lucru dar se impune.

Creștini noștrii astăzi trăesc numai formal o viață creștină. În orice fel și din orice punct de vedere s'ar judeca lucrurile trebuie să recunoaștem că nu există decât în slabă măsură acea conștiință creștină ortodoxă vie și activă.

Tocmai aceasta ne trebuie: formarea conștiinței creștine. Socotesc că toată dogma, toate tainele și toate așezămintele bisericii noastre nu au alt scop și alt rost decât ca să umple forma obligatorie a sufletului omului, a conștiinței sale dacă vrei și această conștiință să-l oblige la mărturisirea ortodoxă a credinței sale și mai ales la o viețuire în faptă, conform cu învățăturile bisericii.

Fără această conștiință a mulțimii credincioase noi clerul nu putem avea nici o putere, iar biserica nu poate fi în rolul ei de îndrumătoare a vieții creștine și de sfințitoare a acestei vieți.

Ne găsim azi în luptă cu sectarii de pildă. Fără stăpânirea sufletului creștinilor noștrii nu putem duce luptă folositoare cu aceștia. Nu, fiindcă cine a observat metodele lor s'a putut convinge că au același obiectiv: să fure conștiința săteanului, sau în lipsă, să trezească într'ânsul o conștiință religioasă pe care s'o acomodeze după interesele învățaturii lor.

S'au ce face altceva ateul, comunistul, ce face schismaticul, decât se luptă să cucerească conștiința creștină a maselor ortodoxe spre a turna în ea ideile lor ticăloase, să le stăpânească, ca stăpânindu-le să-și reazime la un moment dat pe aceste mase, toată puterea lor, făcându-le adevărată unealtă a scopurilor ce urmăresc.

Din procesul lui Constantinescu-Iașy, din depozițiile înculpaților și ale martorilor perindați, se poate vedea lucrul acesta.

Totdeauna rătăcitul, sectarul mai ales, se leagă de contrastul dintre numele, firma de creștin a omului și viața păcătoasă ce o duce. Și atunci el pretinde a veri cu aceeași făclie de lumină cu care a venit Ioan Botezătorul,

profetul înaintemergător, cu făclia chemării la pocăință și mântuire.

Căci omul oricât ar fi el de înstrăinat sufletește de învățăturile binefăcătoare ale Bisericii, are totuși în el acea scânteie a dorinței de sfințire, de mântuire, are în el tendința înnăscută de a deosebi binele de rău, de a urma pe unul și a înlătura și a învinge pe celălalt. Tocmai această scânteie pretind s'o aprindă sectele, — în felul lor bineînțeles.

Și pentru ca Biserica noastră să nu-și piardă fiii, trebuie noi să dăm toată atenția lucrului și să lucrăm în această direcție.

Un lucru îmi trebuie mie preot să-l am pururea în vedere: să fiu atent la toate fluctuațiunile sufletești ale fiecărui creștin în parte. Căci a crede că se mai poate forma azi în mod natural destulă conștiință ortodoxă vie și activă numai prin influența credinței religioase familiare, numai prin catehizare, prin ritual ori numai prin predici și datini este amăgire și dureroasă rătăcire.

A purta noi război cu rătăciții baptiști de pildă, nu-i bine. N'o să avem rezultate pe calea războiului. Din încercările ce am făcut, socotesc că mijlocul cel mai potrivit spre a învinge pe unii ca aceștia, este ca eu conducător al turmei ortodoxe să duc lupta cu răul în chiar conștiința omului și să caut acele mijloace și acele metode cari îmi ajută ca această conștiință să nu fie furată oridecâteori s'ar încerca aceasta.

Indrăsnesc să arăt în favoarea acestei afirmațiuni, următorul caz recent.

Am lipsit din parohia mea într'o duminică. Despre acest lucru conducătorii baptiști din satul vecin au prins de veste și în lipsa mea au venit în comună încercând să amăgiască lumea prin apucăturile lor arhicunoscute, rostind celor câțiva curioși și următoarele: „Știți cum se cheamă păstorul care își părăsește turma și fuge...?“ Se înțelege aluzia? E destul că oamenii în înțelepciunea lor așa simplă cum este, au înțeles-o și ei, și mai știind că nu fugisem ci eram dus la propovăduire în altă parte, liniștiți, lezați oarecum în demnitatea credinței lor, au părăsit unul câte unul colțul de drum unde erau și au lăsat pe cel viclean în plata Domnului.

N'a fost aci tăria unei conștiințe ortodoxe?

Au evident sectarii aceștia și alte apucături pentru a se introduce în sufletele lesne credulilor.

Două cazuri din zecile pe cari ași putea să le citez, ne lămuresc cum aceste metode sunt dintre cele mai mârșave adeseori: Este aici o foarte de treabă femeie atacată în oare-

care grad de tuberculoză. A încercat toate posibilitățile ce-i stau la îndemână săteanului să se vindece fără a ajunge la nici un rezultat satisfăcător. A cercetat și cercetează — cu toate neputințele, — biserica regulat. Intr'una din zile aud că se duce în alt sat la adunările baptiste. N'am lăsat sufletul să se piardă ci întrebând-o ce o determină la aceasta mi-a răspuns așa: „Să vezi Părinte, mi-a spus N. N. — pocăit — că dacă mă dau în calea Domnului... mă vindec de oftică“.

Am rămas înmărmurit nu de faptul că femeia era pe o cale greșită, ci de felul de a specula neputința sa a celor ce-și zic Nou-Testamentali. Se poate o infamie mai mare? Puțină neatenție și cine știe de o mai puteam întoarce vre-odată.

Altul: într'un sat o femeie văduvă are o casă cu două camere. Intr'una locuște ea cu copiii iar alta o are închiriată comunității baptiste pentru ținerea adunărilor. Se cheamă a fi biserica lor. I se plătesc lunar câteva sute de lei. Știind-o a fi femeie cumsecade și trecută la baptism nu din convingere, cum de altfel sunt 99 la sută din aceștia, am întrebat-o de ce s'a făcut pocăită?

Mi-a răspuns: „Să mă erți Părinte, știu că legea noastră ortodoxă (notați „legea noastră ortodoxă“) e bună și e cea adevărată, cred în toate tainele, cred în sfinți, în cruce, în sfârșit în toate adevărurile ce le învață Biserica, dar vezi Sfinția Ta, eu sunt săracă și cum ași putea altfel să-mi țin casa și copiii? N'are cine să mă câștige...! Și mi-a dat și o însărcinare: ... Fi bun (dar nu fi bun împreună cu lacrimi) de spune D-ta jandarmilor să nu-mi închidă casa că mor de foame și eu și copiii. Am îndrumat-o așa cum am crezut, potrivit stării și faptului.“

Iată cum ticăloșii speculasera sărăcia bietei femei și cu câteva sute de lei o țineau legată în rătăcirea lor. În concluzie, astăzi când lupta religioasă și chiar cea politico-socială (cazul dela Chișinău) se dă în lagărul acestei conștiințe, noi trebuie să găsim noi metode de lucru pentru a trezi sau a face această conștiință creștină și ortodoxă vie și activă, dând în același timp atenție fluctuațiilor sufletesti al fiecărui suflet în parte.

Astăzi puterea și autoritatea bisericii noastre stă în ierarhie de-o parte și în devotamentul fiilor săi de-altă parte.

Pr. D. V. Anuțoiu

Prețul cșlor 2 resp. 4 calendare să se trimită la Librăria Diecezană fără întârziere.

Emulație sau „o turmă și un păstor“?

(Continuare) **Întâmpinare unițiilor clevetitori.**

În numărul din 23 Februarie 1936 al aceluiași ziar părintele canonic supărat și plictisit de polemica începută continuă cu șicanările. D-sa crede că noi nu cunoaștem broșura arhierului Boroș. Noi o cunoaștem prea bine dar ea nu ne poate mulțumi, fiind scrisă de unul ce n'a fost dezinteresat în ale uniției și având și altele cari afirmă contrarul.

IV. Și ca dovadă părintele canonic, bazat de altfel pe broșura arhierului Boroș afirmă că pe Logojeni „nu ia tras nimeni cu momeli la unire, din contră protopopul Dobra dela Timișoara nu s'a arătat bucuros de ei când au mers la el“. Așa afirmă D-sa, dar îl rog să nu treacă cu vederea și pe Iványi István (Istoria orașului Logoj) care la pag. 152-55 spune: „În Logoj uniția s'a început abia prin anii 1830; în 1835 Nov. 29, șapte s'au făcut uniți; în 1836 luna Ianuarie a activat aici Dobra Abraham protopopul greco-catolic din Timișoara și cu promisiuni, cu donațiuni, în 25 Ianuarie a câștigat 58. familii valahe împreună cu preotul Bercean Ștefan. Și comitatul promovă după puțină uniția. Universul*) spune: „Ungurii au fost aceia cari au urmărit acest separatism, spre a rupe unitatea de credință a Românilor ca apoi să-i dezbină și politicește“. Nu voi face paradă amintind scriitorii studiați în timpul școlii, dar la caz de provocare voi face-o.

V. Tot atunci zice: „dacă nu era pornirea spre unire accentuată mai ales în anii 1852-64, mitropolitul Șaguna nu reușea așa ușor să facă despărțirea de ierarhia sârbească și cine știe în cei 50 ani ce au urmat până la 1914 în câte localități ar fi ajuns... că și-au pierdut limba și Biserica“. De unde le scoate păr. canonic nu știu. Cu siguranță's personale, căci de aceea nu amintește pe unde le-a luat. Numai să nu ajungă prea departe cu exagerările D-sale și azi-mâne să afirme că numai uniților le datorăm despărțirea noastră de Sârbi. Să nu uite că cercetările cărțurilor Români-uniți au întărit numai ceea ce stabiliseră cu mult timp înainte scriitorii Români din principatele dunărene. Mișcarea culturală a unițiilor a dat imbold culturii românești, nu este însă întemeetarea ei. Și-apoi un milion două sute mii, câți sunt ei, ce-ar fi putut ajuta. Eu cred că s'ar fi pierdut foarte ușor în masa străină ca și ortodoxii, cari erau cel puțin de zece ori mai mulți, dacă era cazul ca străinii să fie așa periculoși.

VI. Și'n continuare zice: „nici un Român care

*) Universul din 6 Ianuarie 1936 în articolul „Unificarea națională și bisericăscă“.

a trecut la unire pe teritoriul Banatului nu s'a făcut nici Neamț, nici Ungur". Să zicem că aceasta e adevărat, dar urmările trecerii lor la uniție sunt și mai rele cum ne spune d-l Tudor Popescu:**) „Numele de Biserică română unită sau greco-catolică este o eroare de drept pentru că Biserica greco-catolică sau româno-unită a încetat de a exista. În adevăr, prin legea pentru ratificarea concordatului cu Papa din Iunie 1929, Biserica greco-catolică sau unită, care a fost în fond ortodoxă și numai ca formă unită cu Roma, a trecut în mod complet în sânul Bisericii catolice" și mai departe „ea învață că politicește creștinii ei trebuie să se supună întâi Papei și apoi statului". Întreb pe păr. canonic cu cine se va alia Biserica unită în caz când statul român ar începe război cu un stat catolic?

VII. Afirmația că nu'n casa ci'n biroul lui Iakabfy s'a depus mărturisirea de credință e numai o ipoteză neîntemeiată a păr. canonic. Pentru noi, cei ce știm că limba maghiară are termeni deosebiți pentru casă și birou, „házában" înseamnă casa, nu biroul lui Iakabfy. *

VIII. Dar decât toate mai frumoasă e susținerea păr. canonic că Bercian n'a fost călcător de jurământ ci un erou. Gestul lui Bercian eu cred că nu merită a fi discutat. El mult mai bine s'ar putea clasa „ca cel mai rușinos act ce l-a făcut vre-un episcop" cum a zis un mare istoric român despre Atanasie Anghel, căci în fond este același lucru însă la intervale de timp. Pentru noi el a rămas și va rămâne un sperjur și un nesupus autorităților sau „El nu e preot după rânduiala lui Melhisedec", cum l-a clasat Răsunetul. Totuși Biserica mamă nu voește moartea păcătosului ci să se 'ntoarcă și să fie viu și de aceea fiii ei îndeamnă pe urmașii nefericitului răsvrătit să-și dea seama de rău și să se convingă că „extra ecclesiam orthodoxa nulla salus". Celor ce țin cu încăpăținare, ca amintitul ponegritor al nostru, că unire se poate face numai de vor ceda ortodoxii, le spun: azi e momentul ortodoxismului; ce va fi mâine, vom vedea. Nu le convine unificare, n'o facă, dar să încete cu atacurile și să se resemneze până ce le va veni un nou moment al catolicismului în dauna noastră. Numai de n'or aștepta „ad calendas graecas".

ALBU CONSTANTIN.

**) Universul „Guvernul și numirea mitropolitului greco-catolic dela Blaj".

Săptămâna.

„Noi, clerul ne vom adresa la popor și vom arăta pe toți fruntașii politici, așa cum sunt, fără deosebire de partid politic".
Părintele Partenie.

Săptămânile ultime au contat în viața clerului cât însași viața demnă a tagmei. Frământările din preajma bugetului — cât privește Biserica ortodoxă — au prilejuit adâncă revelațiune și cugetare. Este vorba de viața noastră. Se joacă o cartă din cele mai grele.

Presa, conducătorii de Stat, dar îndeosebi clerul au dat atențiunea cuvenită cauzei, producându-se inerenta fricțiune, amăsurat gravității problemei. Toți au fost la datorie.

N'au lipsit — bine 'nțeleș — părerile doctrinarilor de stânga și de dreapta politică a Statului. Cioclii vieții publice din prea fericita noastră Românie, nu s'au lăsat licitați. S'au concretizat păreri. Unii pentru integrala satisfacție a modestelor pretențiuni ale Bisericii, alții militând pe lângă evoluția socială modernă. Cei dintâi convingși că neamul românesc se poate valida și perpetua prin și numai în *ortodoxie*; cei din urmă, cu doctrina marxistă și biologică afirmă — este adevărat, cam modest — că Biserica îndeplinindu-și în vremuri *o misiune pur socială-naționalistă*, și-a consumat **obligațiunile și astăzi îndeplinește pur și simplu un decor**, care nu trebuie suprapus intereselor vitale ale colectivității sociale.

Urmăriți debaterile din Parlament, din reviste și din părerile individuale, și vă veți convinge.

Decât, că la noi, problema salarizării clerului și în general obligațiunile Statului, față de acestea, prezintă o latură specifică. *Numai un Român adevărat le poate judeca cu obiectivitate.*

Nu vom pune în discuție părerile de doctrină, de esență pur naționalistă, nici dela noi, nici din alte țări. În cronica noastră vom releva clerului esența motto-ului de mai sus și anume păreri de-ale preoților și mirenilor în cursul acestor săptămâni.

Repet! Las afară doctrina naționalismului integral! Dar vom pune în lumina zilei anume frânturi de cugetări serioase.

Am călătorit spre Caransebeș cu distinsul frate preot *Dr Iosif Ieremia*, în ziua de 21 I. c. Cele dintâi momente de întâlnire, în vârtoarea unei mari gări au fost străngerile de mână frățescă și întrebări asupra *problemelor de pastorație*. Frăția sa venise la Caransebeș cu dosarul statutelor „asociației creștine a femeilor române" din parohia Reșița.

SONORUL **adecă frumos răsunătoarele plânso-cânturi din Sfânta și Marea Vineri**

de vânzare la Librăria diecezană:

10 lei exemplarul.

Să ne ierte părintele Dr Iosif Ieremia indiscreția!

Statutele numitei societăți aveau ca insignă un triunghi. Nu importă simetria geometrică. *Era un triunghi!* Noi ortodoxii știm să interpretăm această insignă! Dar părintele, dorea să se documenteze — vorba modernă — dela „sursă” asupra doctrinei triunghiulare.

În rezumat. Părintele, fratele preot ortodox român, parohul unei parohii espusă tentațiilor marxisto-engeliste, **nu a fost preocupat de arătarea problemă a salarizării, ci de felul cum poate mai precis și mai conștiincios să-și facă datoria de pastorație.**

Așadar în această săptămână înfrigurată, când congresul general al clerului prin glasul părintelui președinte Partenie, aduce hotăriri atât de dramatice, un preot, dintr'o parohie extrem de dificilă, *nu are preocupări materialiste, ci unele de esență apostolatului divin, de pastorație internă.*

Dar dacă clerul Țării, mai precis al Neamului românesc, este astăzi în centrul logic de îngrijorare, nu-i îngăduit să uităm pe frații noștri din afară.

Mă refer îndeosebi la cei din America.

Am cetit „Solia” an. I, Nr. 2 a Prea Sfințitului episcop misionar Morușca. Te cuprinde groaza, cum sunt siliți să trăiască clericii în frunte cu episcopul misionar. Cea mai ireductibilă forță de propagandă externă, în afară de granițele Țării noastre.

Contele Windischgrätz din Budapesta, cel care a falsificat monedele străine pentru propaganda revizionistă, controlat de un juriu de onoare, a fost declarat de *viteaz* (erou) al maghiarimii, până când la noi se drămuiesc cu invective drepturi legale și sfinte pentru interesele noastre naționale.

Teoretic, toți conducătorii politici ai Țării noastre, afară de cei pe cari apasă răspunderea situației actuale, s'au pronunțat patetic pentru noi. Cei din opoziție, fac declarații ieftine. Cei dela Guvern, se retranșează după „interesele mari naționale”.

Ambele deopotrivă, fără valoare, față de adâncimea înșași a problemei.

Pentru că, în bugetele diferitelor ministere se pot afla sute de milioane de o inactualitate evidentă. Am putea da cazuri izolate, extrem de multe, cari puse față în față cu problema vitală a Neamului, relevate prin preocuparea părintelui Dr I. Ieremia, a Prea Sfințitului Policarp episcop misionar în America și a atâtor altor bieți preoți anonimi sunt de-a dreptul revolătoare!

Cum vom putea noi, clerul dovedi solida-

ritatea cu dramaticele hotăriri ale congresului nostru general? *Greu de spus și mai greu de îndeplinit, dar și mai greu de realizat.*

Aici este punctul nostru slab, atât de savant exploatat de politicianismul Statelor moderne.

Noi, clericii ortodoxi pricepem două lucruri: *Hristos și Națiunea.*

Națiunea am dovedit cum o slujim. Pe Hristos?

Dăm exemplu o cugetare a *sf. Vicențiu Depaul*, care înainte de a face o faptă totdeauna se întreba: „*Ce ar face acum Hristos în locul meu?*”

Răspunsul nostru, veritabil ortodox, s'a dat prin glasul părintelui Partenie președintele asociației generale a preoților.

Vom fi la datorie în interesul Bisericii și a Neamului?

Vom vedea!

Pr. Traian Constantin.

ȘTIRI

Predici în Catedrală. În duminica 5-a la sf. liturgie a predicat pâr. diacon Isaia Suru profesor de teologie. Sf. Sa brodând pe evangelia zilei cuvintele Domnului „o neam necredincios, până când voi fi cu voi...” a arătat îndelunga răbdare și bunătate a lui Dumnezeu care simultan ceartă pe cei cu puțină credință și vindecă pe cel cu duhul neputinței îndelungate. Prin credință, manifestată în fapte, ne putem și noi vindeca de orice rău, biruind orice neputință. La vecheră a predicat pâr Pavel Bogoeviciu.

La Bunavestire a predicat pâr. profesor Filip Pop despre însemnata Praznicului.

Miercuri, la denie a predicat diaconul I. Suru despre Sf. Andrei din Crit.

Vineri a predicat P. S. Sa părintele episcop insistând asupra grației divine. Credincioșii cari conlucrează cu această grație, prin rugăciune, prin faptele lor bune se apropie tot mai mult de Dumnezeu, sunt purtători de Dumnezeu. Prin această putere Fecioara Maria a devenit Maica Domnului. Să ne îndreptăm rugăciunile și solirile noastre către Dumnezeu spre această Maică aleasă, așa cum odinioară în pericol creștinii din Constantinopol rugându-se Ei, i-a mântuit dela pericol.

Conferință. În cadrele ligii antirevizioniste române a conferențiat d-l profesor T. Mitâr dela Logoj. *Naționalism economic*, subiectul conferinței d-sale a fost bine desfășurat. Publicul — puțin dar bun — a avut motive să fie edificat de o conferință care, aducându-l la realitate, i-a deschis ochii asupra pericolului ce-l prezintă străinii în țara noastră. Economia, și în special comerțul țării este aproape întreg pe mâna lor.

Expoziție. Liga antirevizionistă din Logoj, condusă de însușitul domn Col. Romulus Boldea a deschis pe timp de 10 zile o expoziție în orașul Logoj. S'a deschis miercuri în 25 Martie a. c. în sala festivă a liceului „Coriolan Brediceanu”.

Praznic pentru săraci. Oastea Domnului din Caransebeș a dat, la sărbătoarea Bunavestiri, o masă

pentru săraci. Masa de peste 500 persoane a fost binecuvântată de P. S. Sa părintele episcop, care a fost profund mișcat de fapta acestor buni creștini, îngrijitori de săraci.

Pentru muzeul eparhial a donat păr. Iova Drăghina din Mătnicul-mare trei icoane pe lemn, foarte interesante. Mulțumirile noastre!

Poșta Redacției.

I. B. în C. Deoarece ați dat împrumuturi din banii bisericii împotriva dispozițiilor cuprinse în circulara Nr. 4173/1935, nu Vi-se poate ajuta, ci trebuie să suportați consecințele oricât de grele ar fi.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 418/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Andrei Erk dom. în Caransebeș contra urmăritului Francis Klein (căs. cu Iohana Bartol) la cererea urmăritoarei Rozalia dr. Gh. Ianculovici născ. Erk, succesoarea susnumitului urmăritor, Judecătoria ordonă licitațiune execuțională nouă în baza art. 176 și 185 din Legea LX din 1881 asupra porțiunii urmăritului de sub B. 7 de 1/4 din imobilul înscris în c. f. a comunei Caransebeș (din circumscripția judecătorei mixte Caransebeș) Nr. coalei c. f. 1812 sub A. 1. 1-2, Nr. top. 908 Casă pe intravilan Nr. 1186 de 46 stp. și Nr. top. 909 grădină în Intravilan de 114 stp. a cărei preț de strigare va fi 40.500 lei fără atingerea însă a dreptului de uzufruct viager și de locuință executată în comun, întabulat asupra acestei porțiuni în favoarea Mariei Bartolf născută Behabets sub C. 2 conform încheerii c. f. Nr. 2336/1928, pentru încasarea creanței de 19.480 lei c.p. și interese de 10% dela 16 Noembrie 1928 spese de proces și de executare de 20.257 lei fixate până acum, spese de 800 lei fixate pentru cererea de licitație Nr. 2238/1935 c. f. 1600 lei pentru ținerea licitației fixată pe ziua de 25 Ianuarie 1936 și 600 lei pentru cererea de față.

Pentru ținerea licitațiunii se fixează termen la **4 Aprilie 1936 ora 10 a. m. în localul oficial al c. f. camera Nr. 14**, în baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Porțiunea de imobil supusă la licitație nu poate fi vândută cu preț mai mic decât jumătate din prețul strigării (art. 26 LXI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI. 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai mic decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 18 Februarie 1936.

Leo Pető jud. m. p. **I. Ioanoșiu** aj. dir. c. f. m. p.

Pentru conformitate **I. Ioanoșiu** aj. dir. c. f.

AVIZ.

Am onoare a Vă aduce la cunoștință că am deschis în Caransebeș, Strada Regele Carol II, în bazarul Consiliului eparhial un

Atelier de croitorie modernă
pentru domni și doamne sub firma

„PROGRESUL“.

Execut și uniforme preoțești,
militare și școlare.

Experiența dobândită în șirul anilor, lucrând la cele mai renumite ateliere de croitorie din țară mă pune în posibilitate de a satisface cele mai
:—: rafinate gusturi. :—:

Apoi mijloacele materiale ce-mi stau la dispoziție încă mă fac să cred că îmi va reuși să câștig pe deplin încrederea D-v.

În așteptarea binevoitorului D-V. concurs semnez

Cu deosebită stimă:

TRIFU MURONI

-2

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și devizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelorora unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București,
Panciova, Lugoj, Sibiu.

1--25

Rog sprijinul binevoitor.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș, societate pe acții sunt invitați la a

LIX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 6 Aprilie 1936 la orele 11^{1/2} a. m. în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea procesului verbal. 2. Raportul Consiliului de Administrație, al Consiliului de Cenzori și prezentarea conturilor de fine de an. Propunerea referitoare la întebuițarea beneficiului net. Descărcarea de gestiune a Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori. 3. Alegerea Consiliului de Administrație. 4. Alegerea Consiliului de Cenzori. 5. Modificarea statutelor.

Caransebeș, la 16 Martie 1936.

Consiliul de Administrație.

N. B. Conform art. 28 din statutele institutului, acționarii, cari vrea să ia parte la adunarea generală trebuie să depună acțiunile sale cu 5 zile înainte de întrunire la casa societății sau la casieria Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe acțiuni, Timișoara și sucursalele ei.

Activ

Bilanțul încheiat per 31 Decembrie 1935.

Pasiv

Cassa:			Capital social		5,000.000
Numerar efectiv	433,607		Fonduri de amortisment pentru creanțe dubioase		358,559
Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	65,801		Fond jubilar de pensii „Carol Schwab” și ajutoare al funcționarilor		200,000
Valute	13,460	512,868	Depuneri spre fructificare:		
Disponibil la bănci:			Din țară		
In țară	115,164		pe termen	6,318.411	
In străinătate	79,903	195,067	pe livrete de economie plătibile la purtător	671.256	6,989.667
Portofoliu de titluri:			Creditori:		
Titluri românești			Din țară		
Efecte publice v. n. Lei 47,100.—	27,264		pe termen		658,363
Titl. necotate la bursa v. n. „ 208,100.—	23,420	50,684	Angajamente de reescont:		
Portofoliu de scont:			In țară		
Plătibil în țară			la alte instituțiuni		589,442
Cambii garantate cu titluri gaj etc.	429,875		Conturi transitorii		16,826
„ „ „ ipotecii	1,247.912	1,677.787			
Din portofoliul de mai sus se află reescontat, plătit în țară Lei 589,442.—					
Debitori:					
Din țară:					
Debitori garantați cu ef. comerciale	468,907				
„ „ „ ipotecii	2,547.373				
„ „ „ garanții div.	154.358	3,170.638			
Debitori beneficiind de legea lichidării datorită din 7 Apr. 1934 (cota rămasă)		6,389.168			
Pierderi din aplic. legii lichid. dat din 7 Aprilie 1934		50,631			
Imobile:					
Necesare comerțului propriu și pt. funcț.	600,000				
Alte imobile	687,605	1,287,605			
Mobilier:		1			
Pierderi, rep. din anii precedenți	607,138				
Beneficiul net, din anul curent	128,700	478,438			
		13,812.887			13,812.887
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:		
Debitori pt. aval și scrisori de garanții date de bancă			Creditori pt. aval și scrisori de garanție date de bancă		
In țară		20,000	In țară		20,000
Efecte comerciale în gaj:			Deponenți de efecte comerciale în gaj		276.871
In portofoliu		276,871	Deponenți de cambii de circulațiune		11,891.738
Cambii de circulațiune:			Remitenți de efecte spre încasare		458.252
In portofoliu		11,891.738	Deponenți de ipotecii, cesiune, mărfuri în gaj și garanții diverse		26,909.577
Efecte spre încasare		458.252	Deponenți de titluri și alte valori în păstrare		2,055.055
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse		26,903.577	Diverse titluri împrumutate		2.500
Depozite de titluri și alte valori în păstrare		2,055.055			
Debitori de titluri împrumutate		2,500			
		41,607.993			41,607.993

Debit

Contul de profit și pierdere

Credit

Cheltuieli de administrație:			Dobânzi încasate:		
Salarii și diverse		970.649	Dela portofoliul de scont	304.763	
Dobânzi plătite:			Dela debitori	2,269.073	2,573.836
La depuneri	4.752		Comisioane încasate		91.029
La reescont	33.131	37.883	Venitul portofoliului de titluri		11.842
Impozite și taxe:			Venitul imobilelor		132.790
Impozit	19.983		Pierderi din anii precedenți	607.138	
Taxe pt. asig. sociale	8.913	28.896	Beneficiul net al anului curent	128.700	478.438
Pierderi la titluri		1,643.369			
Pierderi:					
Reportate din anii precedenți		607.138			
		3,287.835			3.287.935

„BANCA POPORALĂ” Institut de credit și economii ca societate pe acții în Caransebeș.

Filiale : Bozovici, Teregova și Buziaș.

Telefon Nr. 43.

Expozitură : Eșelnița.

Reg. soc. bancare 13/1934.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca Poporală” s. p. a. Caransebeș sunt invitați la

a XXIX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 22 Aprilie 1936, ora 12 a. m., în localitățile institutului.

Ordinea de zi :

1. Deschiderea adunării generale ordinare, designarea notarului și a doi acționari verificatori (scrutinători).
2. Bilanțul anual. Raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de cenzori. Darea absoluturului pe anul de gestiune 1935.
3. Modificarea statutelor.
4. Alegerea a 3 membri în Consiliul de administrație pentru locurile devenite vacante prin expirarea mandatelor.
5. Fixarea retribuției Consiliului de cenzori pentru anul curent.
6. Fixarea marcelor de prezență pentru anul curent.
7. Propuneri în sensul statutelor.

Consiliul de administrație.

M. B. Domnii acționari, care voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiar, sunt rugați în sensul statutelor a-și depune acțiile în Caransebeș numai la Institutul nostru, afară de Caransebeș la filialele din Bozovici, Teregova, Buziaș, Eșelnița ori la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea”.

Activa

Bilanțul la 31 Decembrie 1935

Pasiua

Cassa :			Capital social		10,000.000
a) Numerar efectiv	888.845		Fonduri de rezervă :		
b) Disponibil la Banca Naț. a Rom.	2.116	890.961	a) Fond de rezervă statutar	3,256.100	
Portofoliul de titluri :			b) Fond pentru creanțe dubioase	1,012.293	
Titluri românești :			c) Fond de pensii	986.320	
a) Efecte publice cotate			d) Fond filantropic	5.822	5,260.535
la bursă . val. nom. Lei 888.500	427.190		Depuneri spre fructificare pe livrete de		
b) Titluri necotate la			economii :		
bursă . . val. nom. Lei 654.000	317.810		Din țară, pe termen		19,829.736
c) Efectele fondului de pensie	980.000	1,725.000	Creditori, din țară, pe termen		786.870
Din titlurile de mai sus sunt angajate :			Angajamente de reescont, în țară :		
Efecte publice: val. nom. Lei 515.000			a) La Banca Naț. a României	136.730	
Portofoliul de scont :			b) La alte instituții	107.370	244.100
Plătibil în țară :			Conturi diverse		1,045.539
a) Cambii fără garanții speciale	1,202.604		Dobânzi tranzitorii		78.700
b) Cambii garantate cu ipoteți	1,540.200	2,742.804			
Din portofoliul de mai sus se află reescontat Lei 244.100					
Debitori în țară :					
Fără garanții speciale		288.493			
Debitori beneficiind de legea lichid. dator. din 7. IV. 1934 (cota rămasă)		25,561.302			
Imobile :					
a) Necesare comerțului propriu și pentru locuințele funcționarilor	2,070.000				
b) Alte imobile	855.000	2,925.000			
Mobilier		2			
Perderi rezult. din aplic. legii lichid. dator.	4,159.305				
Amortizare	1,247.387	2,911.918			
		37,045.480			37,045.480
CONTURI DE ORDINE :			CONTURI DE ORDINE :		
Cauțiuni statutare		140.000	Deponenți de acțiuni statutare		140.000
Ipoteci și garanții diverse		14,416.424	Deponenți de ipoteți și garanții diverse		14,416.424
Valori în gaj		83.755	Deponenți de valori în gaj		83.755
Efecte reescontate în conversiune		3,149.315	Angajamente de reescont în conversiune		3,149.315
		17,789.494			17,789.494

Debit

Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1935

Credit

Cheltuieli de administrație :			Dobânzi încasate :		
a) Salarii și indemnizații	470.300		De la portofoliul de scont		1,869.630
b) Diverse	164.858	635.158	Venitul portofoliului de titluri		47.311
Impozite și taxe		95.055	Venitul imobilelor		275.469
Dobânzi plătite :			Beneficii diverse		83.270
a) La depuneri	196.297				
b) La reescont	57.528	253.825			
Diferință de curs, la portofoliul de titluri		43.255			
Amortizare din pierdere la conversiune		1,247.387			
		2,275.680			2,275.680

Caransebeș la 31 Decembrie 1935.

Pentru contabilitate

Isidor Tătariu m. p.
Director general

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :

Constantin Călițiu iun. m. p.
Director, expert contabil

Andrei Ghidiu m. p.
președinte

Dr. Petru Barbu m. p.
George Noughea m. p.

Romul G. Anoușa m. p.
Vasile Tărian m. p.

Ioan Geția m. p.
Ilie Socaciu m. p.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului. Caransebeș la 11 Martie 1936.

Romulus Boldea m. p. președinte

Ioșif Căpușa m. p.

Ioan Popovici m. p.

Dr. Dimitrie Ciurciu m. p.

Nicolae Ivanescu m. p.

Dimitrie Bădac m. p. expert contabil.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean, consilier referent eparhial. — Tiparul și editura Tipografiei diecezane, Caransebeș